

fra Borgmester Larsens Side fremhævet, at det vilde være naturligt, naar man gik til de Regler, som findes i § 9, da tillige at give Københavns Kommune en Indtægt gennem Beskatning af Løsøreforsikring. Men fra Kommissionens Side blev det fremhævet, at det vilde ikke være heldigt paa nærværende Tidspunkt, da det i høj Grad vilde besværliggøre Lovforslagets Gennemførelse at have saadanne specielle Regler for København. Men saa udtalte Kommissionen følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Det er i øvrigt en Selvfølge, at dersom Regeringen senere maatte bestemme sig til at forelægge Rigsdagen Udkast til en almindelig Lov om, at Løsøreforsikringsselskaberne overalt skulde deltage i Udredelsen af Udgifterne til Brandvæsenet, og en saadan Lov maatte blive vedtagen, vilde den ogsaa være at bringe til Anvendelse her i Staden, hvilket da vilde have til Følge, at der indtraadte en Lettelse for de faste Ejendomme og Kommunen med Hensyn til Udredelsen af disse Udgifter”. Og da Loven var til Behandling her i Landstinget, udtaltes i Landstingets Betænkning følgende, som jeg — ogsaa med Formandens Tilladelse — skal oplæse: „Ligeledes har der i Udvalget hævet sig Stemmer mod den Bestemmelse i § 9, at det faste Bidrag til Brandvæsenet skal udredes alene af Brandforsikringerne for de faste Ejendomme, idet man har ment, at Billighed talte for, at dette Bidrag blev fordelt paa samtlige Assuranceforeninger i Forhold til de tegnede Forsikringssummer. Man har imidlertid maattet erkende, at en saadan Ordning, der ikke burde indskrænkes til at gælde alene for København, vil medføre ikke faa Vanskeligheder og saaledes kræve en længere og mere omfattende Overvejelse, end der under nærværende Lovs Behandling kunde blive den til Del”. Det forekommer mig, at de reelle Betingelser, der kræves saavel ved disse Udtalelser i Betænkningen som ogsaa ved Kommissionsbetænkningen, ville være til Stede i alt Fald, hvis dette Lovforslags tredje Afsnit skulde blive ophøjet til Lov, og at Retfærdighedskravet om et større Tilskud til Brandvæsenet derigennem vilde have en Støtte, saa meget mere som jeg skal oplyse, at medens Kommunens Udgift til Brandvæsenet, altsaa efter Fradrag af, hvad der ydedes fra Selskabernes Side, den Gang Loven kom frem i 1868, var 8,000 Rigsdaler, saa er den samme Udgift nu $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Jeg vil derfor henstille dette til det høje Tings og den højtærede Ministers Overvejelse.

Lange: Jeg skal straks melde mig som en absolut Ven af det fremlagte Lovforslag, og jeg vil yde den højtærede Justitsminister en Tak derfor, ikke mindst for Oprettelsen af et Opdagelsespoliti. Naar jeg derfor kommer til at kritisere Forslaget paa ganske enkelte Punkter, maa det ikke opfattes, som om jeg ikke ønskede Lovforslaget fremmet saa hurtigt som muligt, hvad jeg tværtimod meget ønsker.

Med Hensyn til Opdagelsespolitiet tror jeg at turde sige, at det er ganske nødvendigt, at vi faa det, og at vi ikke kunne forsvare at udsætte det en Dag længere, end vi ere nødte til. Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) har afmalet Forholdene paa Landet, og han har ikke gjort det med for stærke Farver. Jeg tror, at jeg kunde gøre det endnu kraftigere, end han har gjort det. Jeg kan sige, at der ikke gaar en Dag hen, hvor man ikke hører Tale om Vold, Overfald, Mord og Forbrydelser paa alle Omraader ude paa Landet. Personlig har jeg faaet Henvendelse paa Henvendelse fra Folk rundt omkring paa Landet, som beklage sig over de ulykkelige Forhold, som herske med Hensyn til Retssikkerheden. Jeg lægger ikke saa megen Vægt paa, at det er et Opdagelsespoliti, som skulde forhindre Ildspaa-sættelser, thi det blev jo fremhævet af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bransen), at det kun er 2 pCt. af de Ildspaa-sættelser, som finde Sted, der ere blevne oplyste at være foraarsagede af Vagabonder. Jeg lægger meget mere Vægt paa det Hensyn, som er blevet fremdraget af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen). Men det staaer for mig saaledes, at jeg, ligesom det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann), mener, at dette Opdagelsespoliti ikke vil komme til at virke paa den Maade, det i Virkeligheden skulde, hvis der skal anbringes 2 i hvert Amt, og hvis de skulle staa under Amtmanden i vedkommende Amt. Skal det komme til at virke, som det bør, maa det snarere have Karakteren af et flyvende Opdagelsespoliti under en særlig Ledelse. Indrættes det paa den Maade, kan det vel tænkes, at de 36 Mand, som ere foreslaaede, kunne udrette mere end paa den anden Maade. Overhovedet mener jeg, at 36 Betjente ere for lidt, og at vi for Landets Skyld i sin Helhed vilde være mere tjente med at komme højere op med Antallet. Men hvis det kommer til at fungere paa den Maade, som er paaapeget af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds, tror jeg, at det kunde gøre mere Nytte end paa den i Loven foreslaaede